ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ - ଏକୋଣାଅଶୀତମ ସଂଖ୍ୟା

୧୮୮୮ର ବିଦ୍ରୋହର ଉନ୍ମୋଚନ: ଲାଓଦିକୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟବାଦର ଦ୍ୱିତୀୟ ପିଢ଼ୀରୁ ଶିକ୍ଷାମାନେ

Jeff Pippenger

2024-02-12

ଲାଓଦିକୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଦ୍ୱିତୀୟ ପିଢ଼ି 1888 ମସିହାରେ ପହଞ୍ଚିଲା, ଏବଂ ସେହି ପିଢ଼ିକୁ ଯିହିଜ୍କିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଆଠରେ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଭାବେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଘୃଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଭାବରେ ଚିତ୍ରିତ କରାଯାଇଛି, ଯାହା "ତାହାର କଳ୍ପନାର କକ୍ଷମାନ" ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି।

> ତେଣୁ ମୁଁ ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କରି ଦେଖିଲି; ଏବଂ ଦେଖ, ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ରେଙ୍ଗୁଥିବା ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କର ଆକୃତି, ଘୃଣାସ୍ପଦ ପଶୁମାନଙ୍କର ଚିତ୍ର, ଏବଂ ଇସ୍ରାଏଲ ଗୃହର ସମସ୍ତ ମୂର୍ତ୍ତି, ଚାରିପଟେ ଦୀୱାର ଉପରେ ଅଙ୍କିତ ଥିଲା। ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଇସ୍ରାଏଲ ଗୃହର ପ୍ରାଚୀନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସତ୍ତରି ଜଣ ଲୋକ ଦାଁଡିଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟଭାଗରେ ଶାଫାନର ପୁତ୍ର ଯାଆଜନିୟାହ ଦାଁଡିଥିଲେ; ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକଙ୍କ ହାତରେ ତାହାର ଧୂପପାତ୍ର ଥିଲା; ଏବଂ ଧୂପର ଘନ ମେଘ ଉପରକୁ ଉଠୁଥିଲା। ତାହାପରେ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ହେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର, ଇସ୍ରାଏଲ ଗୃହର ପ୍ରାଚୀନମାନେ ଅନ୍ଧକାରରେ, ପ୍ରତ୍ୟେକେ ନିଜ ଚିତ୍ରଗୃହରେ ଯାହା କରୁଛନ୍ତି, ତୁମେ କି ସେଥି ଦେଖିଛ? କାରଣ ସେମାନେ କହୁଛନ୍ତି, ପ୍ରଭୁ ଆମକୁ ଦେଖୁନାହାନ୍ତି; ପ୍ରଭୁ ପୃଥିବୀକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଛନ୍ତି। ଯିହିଜ୍କେଲ 8:10–12.

ଚିତ୍ରମୟ କକ୍ଷଗୁଡ଼ିକ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟଭିତ୍ତିକ ଦୁଷ୍ଟ ଗୁପ୍ତତାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେମାନେ ପ୍ରାଚୀନ ପୁରୁଷମାନେ ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଛନ୍ତି; ଏବଂ ସେମାନେ ସେହି ଦୁଷ୍ଟତାକୁ କେବଳ ନିଜ ମନର କକ୍ଷମାନଙ୍କ ଭିତରକୁ ନୁହେଁ, ବରଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ରାଳୟର କକ୍ଷମାନଙ୍କ ଭିତରକୁ ମଧ୍ୟ ଆଣିଛନ୍ତି।

> ଯାହାର ଦୃଷ୍ଟି ଦୁଷ୍ଟ, ତାହାର ରୁଟି ତୁମେ ଖାଅ ନାହିଁ; ତାହାର ସୁସ୍ୱାଦୁ ଭୋଜ୍ୟବସ୍ତୁକୁ ମଧ୍ୟ ଆକାଙ୍କ୍ଷା କର ନାହିଁ। କାରଣ ସେ ନିଜ ହୃଦୟରେ ଯେପରି ଚିନ୍ତା କରେ, ସେ ସେହିପରି ଅଟେ; "ଖାଅ ଓ ପିଅ," ସେ ତୁମକୁ କହେ; କିନ୍ତୁ ତାହାର ହୃଦୟ ତୁମ ସହିତ ନୁହେଁ। ହିତୋପଦେଶ 23:6, 7.

ଚିତ୍ରମୟ କକ୍ଷମାନଙ୍କର ଦୁଷ୍ଟତା ମନ୍ଦିରର ଦେୱାଳମାନଙ୍କ ଉପରେ ଓ ପ୍ରାଚୀନ ପୁରୁଷମାନଙ୍କର ମନସ୍ତତ୍ତ୍ୱର ଦେୱାଳମାନଙ୍କ ଉପରେ ଉଭୟତେ ଲିଖିତ ଅଛି। ଯିହିଜ୍କିୟେଲ ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟର ଦ୍ୱିତୀୟ ଘୃଣ୍ୟତାର ଗୁପ୍ତ ଚିତ୍ରମୟ କକ୍ଷମାନେ ଲାଓଦିକୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଦ୍ୱିତୀୟ ପିଢ଼ୀଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ; ଏବଂ ସେହି ଚାରି ଘୃଣ୍ୟତାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ଘୃଣ୍ୟତାଟି ଏକ ସାମୁହିକ ବିଦ୍ରୋହକୁ ଅଧିକ ସମୟ ଧରି ଗୁରୁତ୍ୱାରୋପ କରେ, ଯଦ୍ୟପି ସେହି ଚାରିଟି ଘୃଣ୍ୟତା ଲୋକମାନଙ୍କର ରକ୍ଷକ ହେବାକୁ ଥିବା ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହିଁ କରାଯାଉଥିବା ବୋଲି ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇଛି।

> "ଉଦ୍ଧାରର ଚିହ୍ନ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ରଖାଯାଇଛି, ଯେମାନେ 'ଘଟୁଥିବା ସମସ୍ତ ଘୃଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଦୀର୍ଘଶ୍ୱାସ ତ୍ୟାଗ କରନ୍ତି ଏବଂ କାନ୍ଦନ କରନ୍ତି।' ଏବେ ମୃତ୍ୟୁର ଦୂତ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରୁଛି, ଯାହା ଇହିଜିକିଏଲଙ୍କ ଦର୍ଶନରେ ବଧାସ୍ତ୍ରଧାରୀ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ, ଯେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଆଜ୍ଞା ଦିଆଯାଇଛି: 'ବୃଦ୍ଧ ଓ ଯୁବକ, କୁମାରୀମାନେ, ଶିଶୁମାନେ ଓ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ବଧ କର; କିନ୍ତୁ ଯାହାଙ୍କ ଉପରେ ଚିହ୍ନ ଅଛି, ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ମୋର ପବିତ୍ରସ୍ଥାନରୁ ଆରମ୍ଭ କର।' ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା କହୁଛନ୍ତି: 'ସେମାନେ ଗୃହର ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ପ୍ରାଚୀନ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ନିଅଇ ଆରମ୍ଭ କଲେ।' ଇହିଜିକିଏଲ ୨:1–6। ବିନାଶର କାର୍ଯ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଯେମାନେ ଜନସମୂହର ଆତ୍ମିକ ରକ୍ଷକ ବୋଲି ଦାବି କରିଆସିଛନ୍ତି। ମିଥ୍ୟା ପ୍ରହରୀମାନେ ପ୍ରଥମେ ପତିତ ହୁଅନ୍ତି। ଦୟା କରିବାକୁ କିମ୍ବା କାହାକୁ ବଞ୍ଚାଇ ରଖିବାକୁ କେହି ନାହାଁନ୍ତି। ପୁରୁଷ, ସ୍ତ୍ରୀ, କୁମାରୀମାନେ ଓ ଶିଶୁମାନେ ଏକାସାଙ୍ଗେ ନାଶ ପାଆନ୍ତି।" The Great Controversy, 656.

ଦ୍ ିତୀୟ ପିଢ଼ିର ଆଗମନକୁ ଚିହ୍ନ ିତ କରୁଥିବା ବିଦ୍ରେ ।ହ ବିଶେଷଭାବେ ଲାଓଦିକୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟ ିଜ ୍ମର ନେତୃତ୍ୱ ସହ ସମ ୍ବନ୍ଧ ିତ, ଯାହା 1888 ମସିହାର Minneapolis ରେ ଆୟୋଜିତ General Conference ସଭାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ତା

ପାଇଥିଲା। ଏହାକୁ “ଇସ୍ର ାଏଲର ଗୃହର ପ୍ର ାଚୀନମାନେ” ବୋଲିଥିବା ପ୍ର କାଶ ଦ୍ୱ ାରା ଏବଂ “ସତରି ଜଣ ପୁରୁଷ” ଦ୍ୱ ାରା ମଧ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ମୋଶାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ସହ ସତରି ଜଣ ପ୍ର ାଚୀନ ସଂଯୁକ୍ତ ଥିଲେ, ଏବଂ ଯୀଶୁଙ୍କ ଶିଷ୍ୟ ମାନଙ୍କ ଦ୍ୱ ିତୀୟ ଦଳ ସତରି ଜଣ ପୁରୁଷଙ୍କ ୁ ନେଇ ଗଠିତ ଥିଲା। “ସତରି” ନେତୃତ୍ୱ କୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେପରି “ପ୍ର ାଚୀନମାନେ” ମଧ କରେ। ଦ୍ୱ ିତୀୟ ଘୃଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ନେତୃତ୍ୱ ଉପରେ ଅତିରିକ୍ତ ଜୋର ଦେଉଛି, ଏବଂ ଏହା କରିବା ଦ୍ୱ ାରା ଏହା ଏହି ଘୃଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଟିକୁ ନେତୃତ୍ୱ ର ଏକ ସମୁଦାୟଗତ ବିଦ୍ରେ ାହ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧ ିତ ବୋଲି ଜୋର ଦେଇ ପ୍ର କାଶ କରେ।

ସେହି ସତ୍ତରି ପ୍ରାଚୀନ ପୁରୁଷଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ “ଶାଫାନଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯାଆଜନିୟା” ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଥିଲେ। “ଯାଆଜନିୟା” ନାମର ଅର୍ଥ “ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶୁଣାଯାଇଥିବା”, ଏବଂ ସେ ଏମିତି ଏକ ନେତୃତ୍ୱର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେଉଁଥି ଠିକ୍ ସେହି ସମୟରେ ବିଦ୍ରୋହ କଲା ଯେତେବେଳେ ଇଶ୍ୱର କହୁଥିଲେ; କାରଣ ସେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଶୁଣିଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଶ୍ରବଣ କରିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କଲା; କାରଣ ସେ ଘୋଷଣା କରିଥିଲା ଯେ ଇଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ପ୍ରଜାଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ଗୁପ୍ତ କକ୍ଷମାନରେ କ'ଣ ଘଟୁଛି ତାହା ଇଶ୍ୱର ଦେଖୁନାହାନ୍ତି। ଯାଆଜନିୟା “ଶାଫାନଙ୍କ ପୁତ୍ର” ଥିଲେ, ଏବଂ “ଶାଫାନ” ନାମର ଅର୍ଥ “ଲୁଚାଇବା”। ଦ୍ୱିତୀୟ ପିଢ଼ୀର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟ ସେହିପରି ଏକ ନେତୃତ୍ୱର ବିଦ୍ରୋହକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେଉଁଥି ଠିକ୍ ସେହି ସମୟରେ ବିଦ୍ରୋହ କଲା ଯେତେବେଳେ ଇଶ୍ୱର କହୁଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ ଯେ ଇଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପକୁ ଦେଖୁନାହାନ୍ତି କିମ୍ବା ତାହା ପ୍ରତି ଚିନ୍ତା କରୁନାହାନ୍ତି।

ଭଉଣୀ ହ୍ୱାଇଟ୍ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଥିଲେ ଯେ 1888 ମସିହାର General Conference ସମୟରେ ତାଙ୍କୁ Laodicean Adventismର ନେତୃତ୍ୱମଣ୍ଡଳୀଙ୍କର ସଂଭାଷଣମାନ ଦେଖାଯାଇଥିଲା। 1888 ମସିହାର General Conferenceରେ ପରମେଶ୍ୱର ଭଉଣୀ ହ୍ୱାଇଟ୍‌ଙ୍କୁ ସେହି ସଭାସମୂହ ଦେଖାଇଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ନେତାମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେତେବେଳେ ଆଲୋଚନା କରୁଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଭାବୁଥିଲେ ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ଶୁଣୁନାହାନ୍ତି। ସେଠାରେ, ନିଜ ଘରକୋଠାମାନଙ୍କର ଗୁପ୍ତତାରେ, ସେମାନେ ଭଉଣୀ ହ୍ୱାଇଟ୍, ତାଙ୍କ ପୁଅ, ଏବଂ ପ୍ରାଚୀନମାନେ Jones ଓ Waggonerଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଶୁଭ କଥା କହୁଥିଲେ। ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ସ୍ୱେଚ୍ଛାରେ କହିପାରିବେ, କାରଣ ନିଜସ୍ୱ ନିବାସସ୍ଥାନରେ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖିପାରିବେ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱର ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସଂଭାଷଣମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଦେଖାଇଥିଲେ। ସେମାନେ ଏକ ସଂଘବଦ୍ଧ ସଭାରେ ଥିଲେ, ଏବଂ ପ୍ରେରିତ ପ୍ରକାଶନାନୁସାରେ ସେମାନେ ଶେଷ ବର୍ଷାର ବାର୍ତ୍ତା ଶୁଣୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଶୁଣିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ।

୧୮୮୮ ମସିହାରେ ଏପରି ପ୍ରକାଶ୍ୟ ବିଦ୍ରୋହ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିବା ଏକ ନେତୃତ୍ୱ କ'ଣ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିଲା, ଯାହାକୁ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ କୋରହ, ଦାଥନ ଓ ଅବୀରାମଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହ ସହ ତୁଳନା କରିଥିଲେ?

> “ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଲୋକିତ ହେବ, ସେତେବେଳେ ମିନିଆପୋଲିସ୍‌ରେ ଘଟିଥିବା ସମସ୍ତ ସେହି ଦୁଷ୍ଟତାକୁ ତୁମେ ଯେପରି ଅଛି ସେପରି, ଯେପରି ପରମେଶ୍ୱର ତାହାକୁ ଦେଖନ୍ତି, ସେପରି ଦେଖିବ। ଯଦି ଏହି ଜଗତରେ ମୁଁ ପୁଣି କେବେ ତୁମକୁ ନ ଦେଖେ, ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ଜାଣ, କୌଣସି କାରଣ ବିନା ତୁମେ ମୋର ଉପରେ ଯେ ଶୋକ, କଷ୍ଟ ଓ ଆତ୍ମାର ଭାର ଆଣିଛ, ସେସବୁକୁ ମୁଁ ତୁମକୁ କ୍ଷମା କରିଛି। କିନ୍ତୁ ତୁମ ଆତ୍ମାର ନିମନ୍ତେ, ଏବଂ ଯିଏ ତୁମ ପାଇଁ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ ତାଙ୍କର ନିମନ୍ତେ, ମୁଁ ଚାହୁଁଛି ଯେ ତୁମେ ତୁମ ତ୍ରୁଟିଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖ ଓ ସ୍ୱୀକାର କର। ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁକ୍ତ ହେଲ, ଯେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରୁଥିଲେ। ପ୍ରଭୁ ଭାଇ ଜୋନ୍ସ ଓ ୱାଗୋନରଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ବୋଲି ବୁଝିବା ପାଇଁ ତୁମକୁ ଯେତେ ପ୍ରମାଣ ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା, ସେ ସବୁ ତୁମ ପାଖରେ ଥିଲା; କିନ୍ତୁ ତୁମେ ସେହି ଆଲୋକକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଲ ନାହିଁ; ଏବଂ ଯେଉଁଳି ଭାବନାଗୁଡ଼ିକୁ ପୋଷଣ କରାଗଲା, ସତ୍ୟର ବିରୋଧରେ ଯେ କଥାମାନେ କୁହାଗଲା, ସେସବୁ ପରେ ମଧ୍ୟ, ତୁମେ ଏହା ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲ ନାହିଁ ଯେ ତୁମେ ଭୁଲ କରିଥିଲା, ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଏକ ବାର୍ତ୍ତା ଥିଲା, ଏବଂ ତୁମେ ବାର୍ତ୍ତା ଓ ବାର୍ତ୍ତାବାହକ—ଉଭୟଙ୍କୁ ହେଳା କରିଥିଲା।”

> “ମିନିଆପୋଲିସ୍ ରେ ଯାହା ପ୍ର କାଶ ପାଇଲା, ସେପରି ଦୃଢ଼ ଆତ୍ମ -ସନ୍ତୁ ଷ୍ଟ ି ଏବଂ ଆଲୋକକୁ ଗ୍ର ହଣ କରି ତାହାକୁ ସ୍ୱ ୀକାର କରିବା ପ୍ର ତି ଅନିଚ୍ଛ ାକୁ ଆମ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ ରେ ମୁଁ ଏପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ କେବେ ଦେଖିନଥିଲି। ମୋତେ ଦେଖାଯାଇଛି ଯେ, ସେହି ସଭାରେ ପ୍ର କାଶିତ ଆତ୍ମ ାକୁ ଯେ କେହି ପୋଷଣ କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ ରୁ ଜଣେ

ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ପଠାଯାଇଥିବା ସତ୍ୟର ମୂଲ୍ୟବାନତାକୁ ପୁଣିଥରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଆଲୋକରେ ବିଚାର କରିପାରିବେ ନାହିଁ, ଯାବତ୍ ସେମାନେ ନିଜ ଗର୍ବକୁ ନମ୍ର କରି ସ୍ୱୀକାର କରିନଥାନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରିତ ହେଉନଥିଲେ, ବରଂ ସେମାନଙ୍କର ମନ ଓ ହୃଦୟ ପୂର୍ବାଗ୍ରହରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା। ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି, ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବାକୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପଶ୍ଚାଦ୍ ଗମନରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ। କୋରହ, ଦାଥନ ଓ ଅବୀରାମଙ୍କୁ ଯେ ଆତ୍ମା ପ୍ରେରିତ କରିଥିଲା, ସେହି ଏକେ ଆତ୍ମା ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ପ୍ରେରିତ ହେଉଥିଲେ। ଇସ୍ରାଏଲର ସେହି ପୁରୁଷମାନେ ନିଜମାନେ ଭୁଲ୍ ବୋଲି ପ୍ରମାଣ କରୁଥିବା ସମସ୍ତ ପ୍ରମାଣକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିବାକୁ ସଂକଳ୍ପବଦ୍ଧ ଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ଅସନ୍ତୋଷର ପଥରେ ନିରନ୍ତର ଅଗ୍ରସର ହେଲେ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନେକେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଏକତ୍ର ହେବା ପାଇଁ ଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଗଲେ।"

"ଏମାନେ କିଏ ଥିଲେ? ଦୁର୍ବଳ ନୁହେଁ, ଅଜ୍ଞ ନୁହେଁ, ଅପ୍ରବୁଦ୍ଧ ନୁହେଁ। ସେହି ବିଦ୍ରୋହରେ ସଭାରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ, ଖ୍ୟାତିସମ୍ପନ୍ନ ଦୁଇଶେ ପଞ୍ଚାଶିଜଣ ରାଜପୁତ୍ର ଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ କ'ଣ ଥିଲା? 'ସମଗ୍ର ମଣ୍ଡଳୀ ପବିତ୍ର, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକଜଣ ପବିତ୍ର, ଏବଂ ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି; ତେବେ ତୁମେ କାହିଁକି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀ ଉପରେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ କରୁଛ?' [Numbers 16:3]. କୋରହ ଓ ତାହାର ସହଚରମାନେ ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଚାରାଧୀନ ହୋଇ ନଷ୍ଟ ହେଲେ, ସେମାନେ ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭ୍ରମିତ କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ଏହି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର ଘଟଣାରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ହାତକୁ ଦେଖିଲେ ନାହିଁ। ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରଭାତରେ ସମଗ୍ର ମଣ୍ଡଳୀ ମୋଶା ଓ ହାରୁଣଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗ କରି କହିଲେ, 'ତୁମେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଛ' [Verse 41], ଏବଂ ମଣ୍ଡଳୀ ଉପରେ ମହାମାରୀ ଆସିଲା, ଓ ଚଉଦ ହଜାରରୁ ଅଧିକ ଲୋକ ନଷ୍ଟ ହେଲେ।

"ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ମିନିଆପୋଲିସ୍ ଛାଡ଼ି ଯିବାକୁ ନିଶ୍ଚୟ କଲି, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୂତ ମୋ ପାଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେଲେ ଏବଂ କହିଲେ: 'ତାହା ନୁହେଁ; ଏହି ସ୍ଥାନରେ ତୁମ ପାଇଁ କରିବାକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଛି। ଲୋକମାନେ କୋରହ, ଦାଥନ, ଏବଂ ଅବୀରାମଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହକୁ ପୁନରାବୃତ୍ତି କରୁଛନ୍ତି। ମୁଁ ତୁମକୁ ତୁମ ଯଥାର୍ଥ ସ୍ଥାନରେ ରଖିଛି, ଯାହାକୁ ଯେମାନେ ଆଲୋକରେ ନାହାନ୍ତି ସେମାନେ ସ୍ୱୀକାର କରିବେ ନାହିଁ; ସେମାନେ ତୁମ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ମନୋଯୋଗ ଦେବେ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମ ସହିତ ରହିବି; ମୋର କୃପା ଓ ଶକ୍ତି ତୁମକୁ ଧାରଣ କରିବ। ସେମାନେ ତୁମକୁ ଅବମାନ କରୁନାହାନ୍ତି, ବରଂ ଯେ ଦୂତମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ଯେ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ମୁଁ ମୋର ଜନମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଏ, ସେହିମାନଙ୍କୁ ଅବହେଳା କରୁଛନ୍ତି। ସେମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପ୍ରତି ଅବମାନ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଛନ୍ତି। ଶୟତାନ ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁକୁ ଅନ୍ଧ କରିଦେଇଛି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ବିଚାରଶକ୍ତିକୁ ବିକୃତ କରିଦେଇଛି; ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରାଣ ଯଦି ଏହି ସେମାନଙ୍କ ପାପ ପାଇଁ—ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମାକୁ ଅପମାନ କରୁଥିବା ଏହି ଅପବିତ୍ର ସ୍ୱାଧୀନଚିତ୍ତତା ପାଇଁ—ଅନୁତାପ ନ କରେ, ତେବେ ସେମାନେ ଅନ୍ଧକାରରେ ଚାଲିବେ। ସେମାନେ ଯଦି ଅନୁତାପ ନ କରନ୍ତି ଏବଂ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ନ ହୁଅନ୍ତି, ଯେପରି ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କରିପାରିବି, ତେବେ ମୁଁ ଦୀପାଧାରକୁ ତାହାର ସ୍ଥାନରୁ ହଟାଇଦେବି। ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଆତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଅସ୍ପଷ୍ଟ କରିଦେଇଛନ୍ତି। ସେମାନେ ଚାହିଲେ ନାହିଁ ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ଆତ୍ମା ଏବଂ ତାଙ୍କ ଶକ୍ତିକୁ ପ୍ରକାଶ କରୁନ୍ତୁ; କାରଣ ମୋର ବାକ୍ୟ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କର ଉପହାସ ଓ ଘୃଣାର ମନୋଭାବ ଅଛି। ହାଲୁକାପଣ, ତୁଚ୍ଛାଚରଣ, ପରିହାସ ଏବଂ ରଙ୍ଗ-ରସିକତା ପ୍ରତିଦିନ ଅଭ୍ୟାସ କରାଯାଉଛି। ସେମାନେ ମୋତେ ଖୋଜିବା ପାଇଁ ସ୍ୱହୃଦୟକୁ ସ୍ଥିର କରିନାହାନ୍ତି। ସେମାନେ ନିଜେ ଜ୍ୱାଳାଇଥିବା ଚିଙ୍ଗାରିର ଆଲୋକରେ ଚାଲୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ ଯଦି ଅନୁତାପ ନ କରନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ଦୁଃଖରେ ଶୋଇପଡ଼ିବେ। ପ୍ରଭୁ ଏହିପରି କହନ୍ତି: ତୁମର କର୍ତ୍ତବ୍ୟସ୍ଥାନରେ ଦୃଢ଼ ରୁହ; କାରଣ ମୁଁ ତୁମ ସହିତ ଅଛି, ଏବଂ ମୁଁ ତୁମକୁ ଛାଡ଼ିବି ନାହିଁ, କିମ୍ବା ତୁମକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବି ନାହିଁ।' ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଏହି ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଅବହେଳା କରିବାକୁ ମୁଁ ସାହସ କରିନଥିଲି।"

"ବ୍ୟାଟଲ୍ କ୍ରୀକ୍ ରେ ସ୍ପଷ୍ଟ, ଦୀପ୍ତିମାନ କିରଣରେ ଆଲୋକ ଜ୍ୟୋତିର୍ମୟ ହୋଇ ଦୀପ୍ତିମାନ ହେଉଥିଲା; କିନ୍ତୁ ମିନିଆପୋଲିସ୍ ର ସଭାରେ ଯେମାନେ ଅଂଶ ନେଇଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିଏ ଏହି ଆଲୋକ ପାଖକୁ ଆସି, ପ୍ରଭୁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପଠାଇଥିବା ସତ୍ୟର ସମୃଦ୍ଧ ଧନସମ୍ଭାରକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଛି? କିଏ ନେତା ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହ ପାଦେ ପାଦେ ଚାଲିଛି? କିଏ ନିଜମାନଙ୍କର ଭ୍ରାନ୍ତ ଉତ୍ସାହ, ନିଜମାନଙ୍କର ଅନ୍ଧତା, ନିଜମାନଙ୍କର ଈର୍ଷ୍ୟା ଏବଂ ଦୁଷ୍ଟ ସନ୍ଦେହଭାବ, ନିଜମାନଙ୍କର ସତ୍ୟ ପ୍ରତି ଅବଜ୍ଞା ବିଷୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତି କରିଛି? ଏକଜଣ ମଧ୍ୟ ନୁହେଁ; ଏବଂ ଆଲୋକକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବାରେ ସେମାନଙ୍କର ଦୀର୍ଘ ଅବହେଳା ହେତୁ, ଏହା ସେମାନଙ୍କୁ ବହୁ ଦୂରେ ପଛେ ଛାଡ଼ି ଯାଇଛି; ସେମାନେ କୃପାରେ ଏବଂ ଆମ ପ୍ରଭୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କ ଜ୍ଞାନରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇନାହାନ୍ତି। ସେମାନେ ସେହି

ଆବଶ୍ୟକ କୃପାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି, ଯାହା ସେମାନେ ପାଇପାରୁଥାନ୍ତେ, ଏବଂ ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ଧାର୍ମିକ ଅନୁଭବରେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ପୁରୁଷମାନଙ୍କରେ ପରିଣତ କରିଦେଇଥାନ୍ତା।”

ମିନିଆପୋଲିସ୍‌ରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଅବସ୍ଥାନ ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ ଏମିତି ଏକ ଅତିକ୍ରମ କରିବାକୁ ଅସମ୍ଭବ ବାଧା ଥିଲା, ଯାହା ବହୁ ପରିମାଣରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସନ୍ଦେହକାରୀମାନଙ୍କ, ପ୍ରଶ୍ନକାରୀମାନଙ୍କ, ସତ୍ୟର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନକାରୀମାନଙ୍କ ଓ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତିକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁଥିବାମାନଙ୍କ ସହିତ ଆବୃତ କରି ରଖିଥିଲା। ଯେତେବେଳେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ସଙ୍କଟ ଆସିବ, ସେମାନେ ଯେମାନେ ଏତେ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ଧରି ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ପ୍ରମାଣ ସଞ୍ଚିତ ହେଉଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ତାହାକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିଆସିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ପୁଣି ସେହି ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ପରୀକ୍ଷିତ ହେବେ, ଯେଉଁଥିରେ ସେମାନେ ଏତେ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଯାହା ଆସେ ତାହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଓ ଅନ୍ଧକାରର ଶକ୍ତିମାନଙ୍କଠାରୁ ଯାହା ଆସେ ତାହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା କଷ୍ଟକର ହେବ। ଏହି କାରଣରୁ ସେମାନଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ସୁରକ୍ଷିତ ପଥ ହେଉଛି ନମ୍ରତାରେ ଚାଲିବା, ନିଜ ପାଦ ପାଇଁ ସରଳ ପଥ ସୃଷ୍ଟି କରିବା, ଯେପରି ଖୋଡ଼ା ଲୋକମାନେ ପଥରୁ ବାହାରି ନଯାଆନ୍ତୁ। ଆମେ କାହାଙ୍କ ସଙ୍ଗ କରୁଛୁ, ତାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିନ୍ନତା ସୃଷ୍ଟି କରେ—ସେମାନେ କି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ଚାଲୁଥିବା, ତାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବା ଓ ତାଙ୍କଠାରେ ଭରସା କରୁଥିବା ଲୋକ, ନାକି ନିଜେ ଧାରଣା କରିଥିବା ଜ୍ଞାନକୁ ଅନୁସରଣ କରୁଥିବା, ନିଜେ ଜ୍ୱାଳାଇଥିବା ଚିଙ୍ଗାରିରେ ଚାଲୁଥିବା ଲୋକ।

“ସେମାନେ ସତ୍ୟଙ୍କ ବିରୋଧରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରଭାବକୁ ନିରସନ କରିବା ପାଇଁ ଯେ ସମୟ, ଯତ୍ନ ଓ ପରିଶ୍ରମ ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଛି, ସେଥିରୁ ଏକ ଭୟାନକ କ୍ଷତି ଘଟିଛି; କାରଣ ଆମେ ଆଧାତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନରେ ବର୍ଷଗୁଡ଼ିକ ଆଗକୁ ବଢ଼ିଯାଇଥାନ୍ତୁ; ଏବଂ ଯେମାନେ ଆଲୋକରେ ଚାଲିବାକୁ ଉଚିତ ଥିଲେ, ସେମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଜାଣିବା ପାଇଁ ଅଗ୍ରସର ହୋଇଥାନ୍ତେ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଜାଣିପାରନ୍ତା ଯେ ତାଙ୍କର ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଭାତର ନିକଟରେ ସୁନିଶ୍ଚିତ, ତେବେ ଅନେକ, ଅନେକ ଆତ୍ମା ମଣ୍ଡଳୀରେ ଯୋଡ଼ାଯାଇଥାନ୍ତା। କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱର ନିଜ ଜନଙ୍କୁ ପଠାଉଥିବା ସତ୍ୟଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଗ୍ରାନାଇଟ୍ ପ୍ରାଚୀର ପରି ଦାଁଡ଼ିଥିବା କର୍ମୀମାନଙ୍କ ପ୍ରଭାବକୁ ନିରସନ କରିବା ପାଇଁ ମଣ୍ଡଳୀ ମଧ୍ୟରେ ହିଁ ଏତେ ପରିଶ୍ରମ ବ୍ୟୟ କରିବାକୁ ପଡ଼େ, ସେତେବେଳେ ଜଗତ ତୁଳନାମୂଳକ ଅନ୍ଧକାରରେ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯାଏ।”

“ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏହା ଥିଲା ଯେ, ପ୍ରହରୀମାନେ ଉଠିଦାଁଡନ୍ତୁ ଏବଂ ଏକତ୍ର ସ୍ୱରରେ ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ଓ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରନ୍ତୁ, ତୁରୀକୁ ନିଶ୍ଚିତ ସ୍ୱର ଦିଅନ୍ତୁ, ଯେଣେକି ସମସ୍ତ ଲୋକ ନିଜ ନିଜ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ-ସ୍ଥାନକୁ ଦ୍ରୁତତରେ ପହଞ୍ଚି, ଏହି ମହା କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଜ ନିଜ ଭୂମିକା ପାଳନ କରନ୍ତି। ତାହାହେଲେ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଅବତରଣ କରୁଥିବା, ମହାଶକ୍ତିଧର ସେହି ଅନ୍ୟ ଦୂତଙ୍କର ଶକ୍ତିଶାଳୀ, ସ୍ପଷ୍ଟ ଆଲୋକ, ତାଙ୍କର ମହିମାରେ ପୃଥିବୀକୁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦେଇଥାନ୍ତା। ଆମେ ବର୍ଷକାଳ ପଛକୁ ପଡ଼ି ରହିଛୁ; ଏବଂ ଯେମାନେ ଅନ୍ଧତ୍ୱରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ରହି, ଯେହି ସନ୍ଦେଶକୁ ଈଶ୍ୱର ମିନିଆପୋଲିସ ସଭାରୁ ଜ୍ୱଳନ୍ତ ଦୀପଶିଖା ପରି ପ୍ରସ୍ଥାନ କରିବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିଥିଲେ, ସେହି ସନ୍ଦେଶର ଅଗ୍ରଗତିକୁ ବାଧା ଦେଇଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ଯେ, ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିଜ ହୃଦୟକୁ ନମ୍ର କରନ୍ତୁ ଏବଂ ବୁଝନ୍ତୁ ଓ ଅନୁଭବ କରନ୍ତୁ ଯେ, ସେମାନଙ୍କ ମାନସିକ ଅନ୍ଧତ୍ୱ ଓ ହୃଦୟର କଠୋରତା ଦ୍ୱାରା ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କିପରି ବାଧାପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି।” Manuscript Releases, volume 14, 107–111.

୧୮୮୮ ମସିହାରେ ଏପରି ପ୍ରକାଶ୍ୟ ବିଦ୍ରୋହ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିବା ଏକ ନେତୃତ୍ୱ କ’ଣ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିଲା, ଯାହାକୁ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ କୋରହ, ଦାଥାନ୍ ଓ ଅବୀରାମଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହ ସହିତ ତୁଳନା କରିଥିଲେ? ନିଶ୍ଚୟଭାବେ ଏହାର ଉତ୍ତର ୧୮୬୩ ମସିହାର ବିଦ୍ରୋହରେ ନିହିତ ଅଛି, ଯାହା ସେହି କାହାଣୀ ପାଇଁ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲା, ଯାହା ବିଷୟରେ ଯିହିଜ୍କେଲଙ୍କୁ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଆଉ ମଧ୍ୟ ବଡ଼ ଘୃଣ୍ୟକର କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ। ଲେବ୍ୟପୁସ୍ତକ ଛବିଶର “ସାତ ଥର”କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ଏବଂ ଏକ ଜାଲିଆତି ଚାର୍ଟ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କରିବା, ୧୮୬୩ର ସେହି ଜାଲିଆତିକୁ ସମର୍ଥନ କରି ରଖିବାର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିଥାନ୍ତା। ଏହିପରି, ମିଲର ଦେଖିବେ ଯେ ତାଙ୍କର ରତ୍ନଗୁଡ଼ିକ ଛିଣ୍ଡିଯାଇଛି ଏବଂ ଅବର୍ଜନା ତଥା ଜାଲିଆତି ରତ୍ନ ଓ ମୁଦ୍ରାଦି ଦ୍ୱାରା ଆବୃତ ହୋଇଯାଇଛି। ଲୌକିକ ପ୍ରବଚନ କହେ, “ଇତିହାସ ବିଜୟୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲେଖାଯାଏ।”

ଯଦ୍ୟ ପି ସେମାନେ ପ୍ର କୃତରେ ବିଜେତା ନୁହନ୍ତ ି, ତଥାପି ଲାଓଡିସିୟାନ୍ ଆଡଭେଣ୍ଟ ିଷ୍ଟ ଚର୍ଚ୍ଚ କୁ ନେତୃତ୍ୱ ଦେଉଥିବାମାନେ ଚାରି ପିଢୀ ଧରି ବଢ଼ିଚାଲିଥିବା ବିଦ୍ରୋହକୁ ସମର୍ଥନ କରୁଥିବା ଏକ ଐତିହାସିକ କାହାଣୀ ଗଢ଼ି ତୋଳିବା ପାଇଁ ସମୟ ଓ ପ୍ର ୟାସ ବ୍ୟ ୟ କରିଆସିଛନ୍ତ ି, ଯାହାର ଉଦ୍ଦେ ଶ୍ୟ ହେଲା ସେହି ବିଦ୍ରୋହକୁ ସ୍ୱ ର୍ଗୀୟ ଦୂତମାନଙ୍କ ଦ୍ୱ ାରା ଲିପିବଦ୍ଧ ପ୍ର କୃତ ଇତିହାସରୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିନ୍ନ ଏକ ଆଲୋକରେ ପ୍ର ତିଷ୍ଠା କରିବା। ଇତିହାସର ପୁନର୍ଲେଖନ ହେଉଛି କାଥଲିକ୍ ଚର୍ଚ୍ଚର ଯେଶୁଇଟମାନଙ୍କ ର ଏକ ପ୍ର ମୁଖ ପରିଚୟଚିହ୍ନ , ଏବଂ ଐତିହାସିକ ପୁନର୍ବ୍ୟ ାଖ୍ୟ ାନବାଦ ଲାଓଡିସିୟାନ୍ ଆଡଭେଣ୍ଟ ିଷ୍ଟ ଇତିହାସକାରମାନଙ୍କ ର ନିୟମିତ ବ୍ୟ ବସାୟିକ ହସ୍ତ କୌଶଳ ରୂପେ ରହିଆସିଛି। ଏହି ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ମିନିଆପୋଲିସ୍ ଜେନେରାଲ୍ କନଫରେନ୍ସ ଅଧିବେଶନ ସମ୍ବନ୍ଧ ରେ ଲାଓଡିସିୟାନ୍ ଆଡଭେଣ୍ଟ ିଷ୍ଟ "ଇତିହାସକାରମାନେ" ଯାହା ଲେଖୁଛନ୍ତ ି, ତାହା ଐତିହାସିକ ପୁନର୍ବ୍ୟ ାଖ୍ୟ ାନବାଦର ଏକ ସ୍ୱ ତନ୍ତ୍ର ଉଦାହରଣ।

ସେହି ସମ୍ମିଳନୀର କିଛି ବିଦ୍ରୋହୀ ଶେଷରେ ସମ୍ଭବତଃ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ କରିଥାଇପାରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ନିୟମର ବ୍ୟତିକ୍ରମ ନିୟମକୁ ନାକଚ କରେ ନାହିଁ। ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟଙ୍କୁ ସେଠାରେ ରହି ସେହି ସଭାର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଲେଖି ରଖିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦିଆଯାଇଥିଲା, କାରଣ କୋରହ, ଦାଥନ ଓ ଅବୀରାମଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହେଉଥିଲା। ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଇତିହାସକାରମାନେ ଯଦି ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନକୁ କେନ୍ଦ୍ର କରି ଗଠନ କରନ୍ତି ଯେ ଧର୍ମୀକତା-ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ବାର୍ତ୍ତାଟି ବୁଝାଯାଇଥିଲା କି ନାହିଁ, ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା କି ନାହିଁ, କିମ୍ବା ପରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା କି ନାହିଁ, ତେବେ ସେହିପରି କରିବା ହେଉଛି କୋରହ, ଦାଥନ ଓ ଅବୀରାମଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବରୂପିତ ହୋଇଥିବା ଏକ ବିଦ୍ରୋହର ପ୍ରେରିତ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଏଡ଼ାଇବା।

ସେହି ତିନିଜଣ ବିଦ୍ରୋହୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହାକୁ ମୋଶାଙ୍କ ଲେଖାବଳୀ ପରେ ଅନୁତାପୀ ହୋଇଥିବା ଏବଂ ମୋଶାଙ୍କ ସହ ନେତୃତ୍ୱରେ ପୁନର୍ବାର ଗ୍ରହୀତ ହୋଇଥିବା ବୋଲି ଦେଖାଇଛି?

> "ଏହି ଆନ୍ଦୋଳନର ପ୍ରମୁଖ ପ୍ରେରଣାଶକ୍ତି କୋରହ, ଲେବୀୟ ଥିଲେ, କୋହାଥଙ୍କ ବଂଶର, ଏବଂ ମୋଶାଙ୍କ ଜ୍ଞାତିଭାଇ; ସେ ସମର୍ଥତା ଓ ପ୍ରଭାବଶାଳୀତାର ଏକ ମଣିଷ ଥିଲେ। ଯଦ୍ୟପି ତାଙ୍କୁ ସମାଗମ-ତମ୍ବୁର ସେବା ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା, ତଥାପି ସେ ନିଜ ପଦ ପ୍ରତି ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇପଡ଼ିଥିଲେ ଏବଂ ଯାଜକତ୍ୱର ଗରିମାକୁ ଆକାଙ୍କ୍ଷା କରୁଥିଲେ। ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରିବାରର ଜ୍ୟେଷ୍ଠପୁତ୍ର ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ ଥିବା ଯାଜକୀୟ ପଦକୁ ହାରୋନ ଓ ତାଙ୍କ ଗୃହକୁ ଦିଆଯାଇଥିବାରୁ ଇର୍ଷ୍ୟା ଓ ଅସନ୍ତୋଷର ଉଦ୍ଭବ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ କିଛି ସମୟ ଧରି କୋରହ ଗୁପ୍ତରୂପେ ମୋଶା ଓ ହାରୋନଙ୍କ ଅଧିକାରକୁ ବିରୋଧ କରୁଥିଲେ, ଯଦ୍ୟପି ସେ କୌଣସି ପ୍ରକାଶ୍ୟ ବିଦ୍ରୋହୀ କାର୍ଯ୍ୟରେ ହାତ ଦେବାକୁ ସାହସ କରିନଥିଲେ। ଶେଷରେ ସେ ନାଗରିକ ଏବଂ ଧାର୍ମିକ—ଉଭୟ ଅଧିକାରକୁ ଉଲଟାଇଦେବାର ଦୁସ୍ସାହସିକ ଯୋଜନା ଗଢ଼ିଲେ। ସହାନୁଭୂତିଶୀଳ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେ ପାଇବାରେ ବିଫଳ ହେଲେ ନାହିଁ। ସମାଗମ-ତମ୍ବୁର ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ କୋରହ ଓ କୋହାଥୀୟମାନଙ୍କ ତମ୍ବୁମାନଙ୍କ ସନ୍ନିକଟରେ ରୁବେନ ଗୋତ୍ରର ଶିବିର ଥିଲା; ଏହି ଗୋତ୍ରର ଦୁଇଜଣ ଅଧିପତି ଦାଥନ ଓ ଅବୀରାମଙ୍କ ତମ୍ବୁ କୋରହଙ୍କ ତମ୍ବୁର ନିକଟରେ ଥିଲା। ଏହି ଅଧିପତିମାନେ ସହସା ତାଙ୍କ ଆକାଙ୍କ୍ଷୀ ଯୋଜନାଗୁଡ଼ିକରେ ସହଭାଗୀ ହେଲେ। ଯାକୁବଙ୍କ ଜ୍ୟେଷ୍ଠପୁତ୍ରର ବଂଶଜ ହେବାରୁ ସେମାନେ ଦାବି କରୁଥିଲେ ଯେ ନାଗରିକ ଅଧିକାର ସେମାନଙ୍କର, ଏବଂ ସେମାନେ କୋରହ ସହ ଯାଜକତ୍ୱର ସମ୍ମାନକୁ ବାଣ୍ଟିନେବାକୁ ସଙ୍କଳ୍ପ କଲେ। "
>
> "ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଭାବନାର ଅବସ୍ଥା କୋରହଙ୍କ ଯୋଜନାକୁ ସମର୍ଥନ କରୁଥିଲା। ନିଜମାନଙ୍କର ନିରାଶାର ତୀବ୍ର କଷ୍ଟରେ, ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବତନ ସନ୍ଦେହ, ଈର୍ଷ୍ୟା ଓ ଘୃଣା ପୁଣି ଫେରିଆସିଥିଲା, ଏବଂ ପୁନର୍ବାର ସେମାନଙ୍କ ଅଭିଯୋଗ ସେମାନଙ୍କର ଧୈର୍ଯ୍ୟଶୀଳ ନେତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହେଲା। ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନେ ନିରନ୍ତର ଏହି ସତ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ହରାଇଯାଉଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ଦିବ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାଧୀନ ଥିଲେ। ସେମାନେ ଭୁଲିଯାଇଥିଲେ ଯେ ଚୁକ୍ତିର ଦୂତ ସେମାନଙ୍କର ଅଦୃଶ୍ୟ ନେତା ଥିଲେ, ଯେ ମେଘସ୍ତମ୍ଭରେ ଆବୃତ ହୋଇ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତି ସେମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଯାଉଥିଲା, ଏବଂ ମୋଶା ତାଙ୍କଠାରୁ ନିଜ ସମସ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପାଉଥିଲେ।"
>
> "ସେମାନେ ଏହି ଭୟାବହ ରାୟକୁ ଅନୁଗତ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ନଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମରୁଭୂମିରେ ମରିବାକୁ ହେବ; ଏହିକାରଣରୁ ସେମାନେ ଏହାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ର ତ୍ୟେ କ ଅଜୁହାତକୁ ଧରିବାକୁ ପ୍ର ସ୍ତୁତ ଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ନେତୃତ୍ୱ ଦେଉଥିଲେ ଈଶ୍ୱ ର ନୁହେଁ, ବରଂ ମୋଶା, ଏବଂ ସେହିଁ ସେମାନଙ୍କ ର ବିନାଶର ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ। ପୃଥିବୀର ସର୍ବାଧିକ ନମ୍ର ମଣିଷଙ୍କ ର ସର୍ବୋତ୍ତ ମ ପ୍ର ୟାସମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଜନସମୂହର ଅନାଜ୍ଞାପାଳନକୁ ଶାନ୍ତ କରିପାରିଲା ନାହିଁ; ଏବଂ ଯଦ୍ୟ ପି ସେମାନଙ୍କ ର ପୂର୍ବତନ କୁଟିଳତା ଉପରେ ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ

> ଅସନ୍ତେ ।ଷର ଚିହ୍ନ ଗୁଡ଼ିକ ସେମାନଙ୍କ ର ଭଙ୍ଗ ୁର ଶ୍ରେ ଣୀବିନ୍ୟ ।ସ ଓ ହ୍ର ।ସପ୍ର ।ପ୍ତ ସଂଖ୍ୟ ।ରେ ଏଯାବତ୍ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିଲା, ତଥାପି ସେମାନେ ସେହି ଶିକ୍ଷ ।କୁ ହୃଦୟଙ୍ଗ ମ କରିଲେ ନାହିଁ। ପୁନର୍ବାର ସେମାନେ ପରୀକ୍ଷ ।ରେ ପରାଜିତ ହେଲେ।” Patriarchs and Prophets, 395, 396.

ଲାଓଦିକିଆ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମ 1856 ମସିହାରେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଏବଂ 1863 ମସିହାରେ ଏହା ବିଧିସମ୍ମତ ଭାବେ ନିବନ୍ଧିତ ଲାଓଦିକିଆ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ମଣ୍ଡଳୀରେ ପରିଣତ ହେଲା। ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରବନ୍ଧଗୁଡ଼ିକରେ ଯେପ୍ରରି ପୂର୍ବରୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି, ଲାଓଦିକିଆ କେବେ ମଧ୍ୟ ଉଦ୍ଧାର ପାଏ ବୋଲି କୌଣସି ପ୍ରେରିତ ସାକ୍ଷ୍ୟ ନାହିଁ। ସେ ନିଜ ଅବସ୍ଥା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ ନ କଲେ ଏବଂ ଫିଲାଦେଲଫିଆ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଅନୁଭବକୁ ଗ୍ରହଣ ନ କଲେ, ତାହେଲେ ସେ ଉଦ୍ଧାର ପାଇ ପାରିବ ନାହିଁ। ଲାଓଦିକିଆ ଏମିତି ଏକ ଜନସମୂହ, ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ମୁଖରୁ ଉଗଳାଯାଇବା ଦ୍ୱାରା ବିଚାରିତ ହୁଅନ୍ତି। ଲାଓଦିକିଆ ମଣ୍ଡଳୀ ଭାବରେ, ପ୍ରେରିତ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଚିହ୍ନଟ କରେ ଯେ, ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲ ଯେପରି ମରୁଭୂମିରେ ଭ୍ରମଣ କରିଥିଲା, ସେପରି ଏହି ମଣ୍ଡଳୀଙ୍କର ମଧ୍ୟ ମରୁଭୂମିରେ ଭ୍ରମଣ କରିବା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଥିଲା।

ପୁରାତନ ଇସ୍ରାଏଲର କେଉଁ ବିଦ୍ରୋହୀମାନେ ଚାଳିଶି ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମରୁଭୂମିରେ ଭ୍ରମଣ କରି ପରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ଦେଶରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ? ଏକୋଟି ମଣିଷ ମଧ୍ୟ ନୁହେଁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସେହି ଭ୍ରମଣ ଆଧୁନିକ ଇସ୍ରାଏଲର ଭ୍ରମଣର ପ୍ରତୀକ ଥିଲା।

କୋରହ, ଦାଥନ ଓ ଅବୀରାମଙ୍କର ବିଦ୍ରୋହ (ଯାହା 1888 ସାଲର ବିଦ୍ରୋହର ପ୍ରତିକ ଥିଲା), ଏହି ଆଧାର ଉପରେ ନିର୍ମିତ ଥିଲା ଯେ ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ହୋଇଥିବା ସେହି ବିଚାରକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଅନିଚ୍ଛୁକ ଥିଲେ, ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ଚାଳିଶ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଙ୍ଗଲରେ ଘୁରିବାକୁ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲା। 1888 ସାଲର ବିଦ୍ରୋହ ମଧ୍ୟ ଏହି ଆଧାର ଉପରେ ନିର୍ମିତ ଥିଲା ଯେ ନେତୃତ୍ୱ ସେହି ଘୋଷଣାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲା ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ଲାଓଦିକିଆ ବୋଲି ପରିଚୟ କରାଇଥିଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଅବାଧ୍ୟତାର କାରଣରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଙ୍ଗଲରେ ଆଉ ଅନେକ ବର୍ଷ ଘୁରିବାକୁ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲା।

> “A. T. Jones ଏବଂ E. J. Waggoner ଦ୍ୱାରା ଆମକୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ସନ୍ଦେଶଟି ହେଉଛି ଲାଉଦିକିୟା କଲିସିୟା ପାଇଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ; ଏବଂ ଯେ କେହି ସତ୍ୟକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବା ବୋଲି ଦାବି କରେ, ତଥାପି ଈଶ୍ୱରଦତ୍ତ କିରଣଗୁଡ଼ିକୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରତିଫଳିତ କରେ ନାହିଁ, ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ହାୟ।” The 1888 Materials, 1053.

1888 ମସିହାରେ ଯେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କର ରକ୍ଷକ ହେବାକୁ ଥିଲେ, ସେହି ପ୍ରାଚୀନ ପୁରୁଷମାନେ ଭାବିଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ “ଧନୀ ଏବଂ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ବୃଦ୍ଧିପ୍ରାପ୍ତ” ଅଟନ୍ତି। 1888 ପୂର୍ବରୁ କେଉଁ କାରଣରୁ ଏହି ଅବସ୍ଥା ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିଲା, ତାହା ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ବିଚାର କରିବୁ।

> “ଆଲୋକ ଓ ସତ୍ୟ ପାଇଥିବା କେତେକ ଲୋକ କେତେ ଶୀଘ୍ର ସାତାନଙ୍କ ପ୍ରତାରଣାକୁ ଗ୍ରହଣ କରି, ଏକ କୃତ୍ରିମ ପବିତ୍ରତାରେ ମୋହିତ ହେଉଛନ୍ତି, ଏହା ଦେଖି ମୋର ପ୍ରାଣ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖିତ ହୋଇଯାଏ। ଯେତେବେଳେ ମଣିଷମାନେ ପ୍ରଭୁ ସ୍ଥାପନ କରିଥିବା ସେହି ସୀମାଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରନ୍ତି, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆମେ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଆମର ସ୍ଥିତିକୁ ବୁଝିପାରୁ, ସେମାନେ କେଉଁଠିକୁ ଯାଉଛନ୍ତି ତାହା ନିଜେ ଜାଣିନଥାଇ ଯାଉଛନ୍ତି।”

> “ସତ୍ୟ ବିଦ୍ରେ ।ହ କେବେ ସୁସ୍ଥ କରାଯାଇପାରେ କି ନାହିଁ, ମୁଁ ଏହା ନେଇ ପ୍ର ଶ ୍ନ କରେ। *Patriarchs and Prophets* ରେ କୋରହ, ଦାଥନ, ଏବଂ ଅବିରାମଙ୍କ ର ବିଦ୍ରେ ।ହକୁ ଅଧ ୟନ କରନ୍ତୁ । ଏହି ବିଦ୍ରେ ।ହ ବିସ୍ତ ୃତ ଥିଲା, କେବଳ ଦୁଇ ଜଣ ମଣିଷରେ ସୀମିତ ନଥିଲା। ଏହା ସମାଜର ଦୁଇ ଶତ ପଞ୍ଚ ।ଶିଜଣ ଅଧିପତିଙ୍କ ଦ୍ୱ ।ରା ପରିଚାଳିତ ଥିଲା, ଯେମାନେ ପ୍ର ସିଦ୍ଧ ବ୍ୟ କ୍ତ ି ଥିଲେ। ବିଦ୍ରେ ।ହକୁ ତାହାର ଯଥାର୍ଥ ନାମରେ ଡାକନ୍ତୁ ଏବଂ ଧର୍ମତ୍ୟ ।ଗକୁ ତାହାର ଯଥାର୍ଥ ନାମରେ ଡାକନ୍ତୁ , ଏବଂ ପରେ ବିଚାର କରନ୍ତୁ ଯେ ପ୍ର ।ଚୀନ କାଳରେ ଈଶ୍ ରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ର ଅନୁଭବ, ତାହାର ସମସ୍ତ ଅପଉ ିଜନକ ବିଶେଷତା ସହିତ, ଇତିହାସରେ ସଂରକ୍ଷ ିତ ହେବା ପାଇଁ ବିଶ୍ ସ୍ତ ତାର ସହ ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯାଇଥିଲା। ଶାସ୍ତ୍ର ଘୋଷଣା କରେ, ‘ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ... ଆମର ସତର୍କତା ପାଇଁ ଲିଖାଯାଇଛି, ଯେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଜଗତର ଶେଷ କାଳ ଆସିପହଞ୍ ିଛି।’ ଏବଂ ଯଦି ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ର ୀମାନେ, ଯେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ସତ୍ୟ ର ଜ୍ଞ ।ନ

ଅଛି, ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ମହାନ ନେତାଠାରୁ ଏତେ ଦୂରେ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଧର୍ମତ୍ୟାଗର ମହାନ ନେତାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରି ତାଙ୍କୁ 'Christ our Righteousness' ବୋଲି ନାମକରଣ କରନ୍ତି, ତେବେ ତାହା ଏହି କାରଣରୁ ଯେ ସେମାନେ ସତ୍ୟର ଖଣିମାନଙ୍କ ଭିତରକୁ ଗଭୀରରେ ନାହାନ୍ତି। ସେମାନେ ମୂଲ୍ୟବାନ ଧାତୁଖଣିଜକୁ ନିକୃଷ୍ଟ ପଦାର୍ଥରୁ ପୃଥକ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ନୁହନ୍ତି।"

"ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ, ଯେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ଭ୍ରାନ୍ତ ଶିକ୍ଷା ସହିତ ପ୍ରବେଶ କରିବେ, ଏବଂ ସମ୍ଭବ ଥିଲେ ନିଜେ ନିର୍ବାଚିତମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଠକାଇଦେବେ, ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ଏତେ ପ୍ରଚୁର ଭାବରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ସତର୍କବାଣୀଗୁଡ଼ିକୁ ପଢ଼। ଏହି ସତର୍କବାଣୀମାନଙ୍କ ସତ୍ତ୍ୱେ, କାହିଁକି ମଣ୍ଡଳୀ ମିଥ୍ୟାକୁ ସତ୍ୟରୁ ପୃଥକ କରୁନାହିଁ? ଯେମାନେ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଏପରି ଭାବେ ଭ୍ରମିତ ହୋଇଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନମ୍ର ହେବାକୁ, ଏବଂ ସଙ୍କଳ୍ପର ସହିତ ଅନୁତାପ କରିବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ, କାରଣ ସେମାନେ ଏତେ ସହଜରେ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଗଲେ। ସେମାନେ ସତ୍ୟ ମେଷପାଳକଙ୍କ ସ୍ୱରକୁ ପରର ସ୍ୱରରୁ ପୃଥକ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ। ଏପରି ସମସ୍ତେ ନିଜମାନଙ୍କ ଅନୁଭବର ଏହି ଅଧ୍ୟାୟକୁ ପୁନର୍ବିଚାର କରନ୍ତୁ।"

"ଅର୍ଦ୍ଧ ଶତାବ୍ଦୀରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଧରି ପରମେଶ୍ୱର ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଆତ୍ମାର ସାକ୍ଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଆଲୋକ ଦେଇଆସୁଛନ୍ତି। ଏତେ ସମୟ ପରେ କି ଏହା କେବଳ କେତେକ ପୁରୁଷ ଓ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଛାଡ଼ା ରହିଛି ଯେ, ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱାସୀ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଭ୍ରମମୁକ୍ତ କରି, ଶ୍ରୀମତୀ ହ୍ୱାଇଟ୍‌ଙ୍କୁ ଜଣେ ଠକ ଏବଂ ପ୍ରତାରକ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରିବେ? 'ତାଙ୍କ ଫଳରୁ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିବ।'"

"ଯେମାନେ ଈଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଇଥିବା ସମସ୍ତ ପ୍ରମାଣକୁ ଅବହେଳା କରିପାରନ୍ତି, ଏବଂ ସେହି ଆଶୀର୍ବାଦକୁ ଶାପରେ ପରିଣତ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ନିଜ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ନିରାପତ୍ତା ପାଇଁ କମ୍ପିତ ହେବା ଉଚିତ। ସେମାନେ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ ନ କଲେ, ସେମାନଙ୍କର ଦୀପାଧାର ତାହାର ସ୍ଥାନରୁ ଅପସାରିତ ହେବ। ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଅପମାନ କରାଯାଇଛି। ସତ୍ୟର ପତାକା—ପ୍ରଥମ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଓ ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କର ପତାକା—ଧୂଳିରେ ଟାଣି ନେଇ ଯିବା ପାଇଁ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯାଇଛି। ଯଦି ପ୍ରହରୀମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଭାବରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭ୍ରମିତ କରିବାକୁ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯାଏ, ତେବେ ନିଜ ଝୁଣ୍ଡକୁ କେମିତି ପଶୁଖାଦ୍ୟ ଦିଆଯାଉଥିଲା ତାହା ଚିହ୍ନଟ କରିବା ପାଇଁ ତୀକ୍ଷ୍ଣ ବିବେକର ଅଭାବ ନିମନ୍ତେ ଈଶ୍ୱର କିଛି ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଦାୟୀ ଧରିବେ।"

"ଧର୍ମତ୍ୟାଗ ଘଟିଛି, ଏବଂ ପୂର୍ବକାଳରେ ପ୍ରଭୁ ଏହି ପ୍ରକାରର ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ବିକଶିତ ହେବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଛନ୍ତି, ଯାହାଦ୍ୱାରା ଦେଖାଇ ଦିଆଯାଉ ଯେ, ତାଙ୍କର ଜନମାନେ ଯେତେ ସହଜରେ ଭ୍ରମିତ ହେବେ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଏହି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ଏମିତି କି ନୁହେଁ ବୋଲି ନିଜେ ଶାସ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ଅନ୍ୱେଷଣ କରିବାର ପରିବର୍ତ୍ତେ, ସେହି ଉଦାତ୍ତ ବେରିୟମାନଙ୍କ ପରି, ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ କଥା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରନ୍ତି। ଏବଂ ପ୍ରଭୁ ଏହି ପ୍ରକାରର ଘଟଣାଗୁଡ଼ିକୁ ଘଟିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଛନ୍ତି, ଯେପରି ସଚେତନବାଣୀ ଦିଆଯାଇପାରେ ଯେ ଏପରି କଥାମାନ ଘଟିବ।"

"ବିଦ୍ରୋହ ଓ ଧର୍ମତ୍ୟାଗ ଆମେ ଶ୍ୱାସ ନେଉଥିବା ବାତାସରେ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟାପ୍ତ ଅଛି। ଯଦି ଆମେ ବିଶ୍ୱାସରେ ଆମର ଅସହାୟ ପ୍ରାଣକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଉପରେ ଲମ୍ବାଇ ନ ରଖୁ, ତେବେ ଆମେ ସେଗୁଡ଼ିକରେ ପ୍ରଭାବିତ ହେବୁ। ଯଦି ମଣିଷମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏତେ ସହଜରେ ଭ୍ରମିତ ହେଉଛନ୍ତି, ତେବେ ସାତାନ ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଛଦ୍ମବେଶ ଧାରଣ କରିବ ଓ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ, ସେମାନେ କିପରି ଦୃଢ଼ ରହିପାରିବେ? ସେ ସମୟରେ ତାହାର ଭ୍ରାନ୍ତ ଉପସ୍ଥାପନାଦ୍ୱାରା କିଏ ଅଚଳ ରହିବ—ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବୋଲି ଦାବି କରୁଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ, ଯେତେବେଳେ ସେ କେବଳ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଧାରଣ କରୁଥିବା ସାତାନ ମାତ୍ର, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତଃ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କୁ କରୁଥିବା ପରି ଦେଖାଯାଉଛି? କ'ଣ ଦ୍ୱାରା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ମିଥ୍ୟା ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ ନିଜମାନଙ୍କର ନିଷ୍ଠା ଅର୍ପଣ କରିବାରୁ ରୋକାଯିବେ? 'ସେମାନଙ୍କ ପଛରେ ଯିଅ ନାହିଁ।'"

"ସିଦ୍ଧାନ୍ତଗୁଡ଼ିକ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବୁଝିବାକୁ ହେବ। ସତ୍ୟ ପ୍ରଚାର କରିବା ପାଇଁ ଯେମାନେ ଗୃହୀତ, ସେମାନେ ଦୃଢ଼ଭାବେ ନଙ୍ଗରିତ ହେବାକୁ ହେବ; ତେବେ ସେମାନଙ୍କର ନୌକା ଝଡ଼ ଓ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଝଞ୍ଜାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଟୁଳ ରହିବ, କାରଣ ନଙ୍ଗର ସେମାନଙ୍କୁ ଦୃଢ଼ଭାବେ ଧରି ରଖେ। ପ୍ରତାରଣା ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ, ଏବଂ ଆମେ ବିଦ୍ରୋହକୁ ତାହାର ଯଥାର୍ଥ ନାମରେ ଡାକିବାକୁ ହେବ। ଆମେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କବଚ ପିନ୍ଧି ଦୃଢ଼ଭାବେ ଠିଆ ହେବାକୁ ହେବ। ଏହି

ସଂଘର୍ଷରେ ଆମେ କେବଳ ମନୁଷ୍ୟ ମାନଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରୁନାହୁଁ, ବରଂ ପ୍ରଧାନତ୍ୱ ଓ ଶକ୍ତିମାନ୍ତ ମାନଙ୍କ ସହିତ। ଆମର ଯୁଦ୍ଧ ମାଂସ ଓ ରକ୍ତ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନୁହେଁ। Ephesians 6:10–18 ଆମର ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କରେ ସାବଧାନତା ଓ ଗଭୀର ପ୍ରଭାବସହିତ ପାଠ କରାଯାଉ।" Notebook Leaflets, 57, 58.